

ΣΑΜΑΡΙΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ — ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ — ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ

Ίδιοκτησία: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΑΜΑΡΙΝΑΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ «Ο ΣΜΟΛΙΚΑΣ»

Περίοδος Α': 'Αριθ. φύλλου 1-18, 1965-1966 ('Εφημερίς «ΣΑΜΑΡΙΝΑ»)

Περίοδος Β' — 'Ετος 6ον — 'Αριθ. φύλλου 78

Γραφεία: Λυκούργου 10, 4ος όροφ. αριθ. δωμ. 63 — Τηλ. 32.42.110 — Τ. 111

28^Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Είς την ζωήν των 'Εθνών, παρουσιάζονται κάποτε, μεγάλες, κρίσιμες στιγμές, υπέρτατης δοκιμασίας, κατά τις οποίες κινδυνεύει και απειλείται όχι μόνον η Τιμή τους και η υπόληψή τους, αλλά και αυτή ακόμη η 'Ελευθερία και 'Υπαρξί τους.

Σε μια τέτοια ακριβώς μεγάλη κρίσιμη στιγμή, σε μια τέτοια ιστορική καμπή, βρέθηκε το τρισένδοξο 'Εθνος μας εκείνο το τραγικό φθινοπωρινό πρωινό του 1940.

Λακωνικά και περήφανα έβροντοφώνησε το 'Εθνος μας το ιστορικό ΟΧΙ στις σιδηρόφρακτες στρατιές των 'Ιταλών. ΟΧΙ, αντήχησαν τα δοξασμένα ελληνικά βουνα και οι στενωπές χαράδρες, που τόσους συνέτριψαν έχθρους και βαρβάρους. Και από το ήρωϊκό ξεσκήκωμα, εξύπνησαν οι ήρωες και οι άθάνatoi, και γρήγορα ζώσθηκαν τα τιμημένα 'Ελληνικά άρματα.

Μια χούφτα λεοντόκαρδων ήρώων με τα στήθια πλημμυρισμένα από πίστη και αίσιοδοξία, αγωνίσθηκε υπεράνθρωπα και έφραξε στον άλαζονικό επιδρομέα, τον δρόμο που ώδηγούσε στα άγια και ιερά χώματα της Πατρίδος μας.

'Ετσι, ή άθάνατη 'Ελληνική ψυχή, που δεν βρέθηκε ακόμη άλυσίδα να την δεσμεύση, καθλώνει πάνω στις δοξασμένες βουνοκορφές της Πίνδου τις πολυάριθμες φαιστικές λεγεώνες κι ύστερα από σκληρές και πολύνεκρες μάχες νικᾷ, ολοκληρωτικά τον επιδρομέα και τον άναγκάζει σε φυγή.

Κι ή 'Ελλάδα, άτρόμητη, αλύγιστη, βαδίζοντας τον δρόμο της Τιμής και του άφθαστου μεγαλείου, δίνει το πρώτο ισχυρό ράπισμα στην σκληρή και ανήλικη Βία. Διαλύει το μύθο του άήττητου των άξονικών όρδών. 'Επесαν σε συντρίμματα τα χαλύβδινα φρούρια, και ή τρισένδοξη Σημαία μας, με τον τίμιο Σταυρό της, στάθηκε περήφανη στην Κορυτσά και την Χειμάρα, στο Μοράβα και το 'Ιβάν. 'Ακολουθούν πολλές μάχες και ή κάθε μια είναι και μια 'Ελληνική νίκη.

Μέσα εις την ιδεολογικήν σύγχυσιν ή όποια τότε έπικρατούσε εις την Εύρώπη, όπου ή ήττοπάθεια, ό φόβος και οι ταπεινοί ύλιστικοί ύπολογισμοί κυριαρχούσαν εις τας ψυχάς των ήγετών και των λαών, είδαν από τον πτωχόν αλλά υπερέφανον λαόν των 'Ελλήνων, να ξεπηδά το θαύμα της Νίκης.

'Αφού ή 'Ελλάς κατερράκωσε το γόνιτρον των 'Ιταλών, ήναγκάσθη να δεχθῇ το βάρος της επιθέσεως των Γερμανών. 'Η αντίστασις εις τα όχυρά της Μακεδονίας υπήρξε άπροσδόκητη δια τον έχθρον. Είς το Ρούπελ και το Μπέλες έγράφσαν άθάνατες σελίδες.

Ο 'Ελληνικός Στρατός έπολέμησε ήρωϊκάτα. 'Αλλά και μετά την λήξιν των έχροπραξιών ό 'Ελληνικός λαός συνέχισε τούς άγώνας κατά των κατακτητών χωρίς να ύπολογιστῇ τας συνεπείας. Με καρτερίαν και πίστι υπέμενε τα δεινά της κατοχής αλλά είχε και το θάρρος να σηκώση ψηλά το κεφάλι του και να βροντοφωνήσῃ ένα α λ λ ο ΟΧΙ στους σκοπούς των κατακτητών να ξεριζώσουν δηλ. την φυλή μας.

'Αθάνatoi, άνώνυμοι λαϊκοί ήρωες! 'Υπερήφανοι και γενναίοι, συνεχίσατε την

σκληρή πάλη δια την άπελευθέρωση της γλυκειάς μας Πατρίδος. «'Επολεμήσατε άσπλοι έναντίον πανόπλων και ένικήσατε. 'Επολεμήσατε μικροί έναντίον μεγάλων και έπικρατήσατε. Σας ευγνωμονούμεν». Με αυτά τα λόγια οι Μεγάλοι Σύμμαχοι έξεθείασαν τον ήρωϊσμό των 'Ελλήνων.

Αυτός υπήρξε ό μεγάλος 'Ελληνικός άγώνας, ό όποιος άρχισε την 28η 'Οκτωβρίου του 1940 ύπέρ της 'Ελληνικής και πανανθρώπινης έλευθερίας.

Δια μίαν ακόμη φοράν έπιστοποιήθη ότι ό 'Ελληνικός λαός φωτίζει ως φάρος την οικουμένην. Διδάσκει τούς λαούς ότι, δεν είναι το πάν εις την ζωήν ό ύλικός όγκος. Τόν όγκον αυτόν αντιπροσωπεύουν οι Πέρσαι, ή 'Οθωμανική Αυτοκρατορία το 1821, ή 'Ιταλική και Γερμανική το 1940.

'Η πίστις προς τον Θεόν, ή άγάπη προς την Πατρίδα και την 'Ελευθερίαν, ή ανθρώπινη αξιοπρέπεια και το δικιον, είναι δυνάμεις πολύ ισχυρότερες του ύλικού όγκου.

'Η 28η 'Οκτωβρίου θα υπενθυμίζει εις τα άτομα και τούς λαούς, την δύναμιν του πνεύματος, της ψυχής και της πίστεως εις τα ιερά ιδανικά.

'Η 28η 'Οκτωβρίου είναι ή ιστορική ήμερομηνία που χάραξε ή φυλή μας πάνω στα χιόνια της 'Αλβανίας με το αίμα των παιδιών της. Οι άναμνήσεις, θα δονούν, θα συγκινούν, θα καταπλήσσουν, θα συναρπάζουν κ ά θ ε άνθρωπο εις τούς αιώνες.

ΔΩΡΕΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΙΝΑΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω έγγραφον της Κοινότητας Σαμαρίνας προς την Δ/νσιν της έφημερίδος «Ω.Σ.» από το όποιο φαίνεται ότι έπερατώθη το έργον του ύδραγωγείου, δαπάναις συμπατριωτών μας, για να λάθουν γνώσιν οι άναγνώστες μας, εύχόμενοι να ύπάρξουν μιμηταί.

'Εν Σαμαρίνῃ τῇ 7.10.1976
Πρός τον κ. Διευθυντὴν
της 'Εφημερίδος
«ΩΡΑΙΑ ΣΑΜΑΡΙΝΑ»
Είς 'Αθήνας

κ. Διευθυντά

Σας παρακαλούμε όπως δημοσιεύσῃτε εις την έφημερίδα μας «ΩΡΑΙΑ ΣΑΜΑΡΙΝΑ» ότι αυτές τίς ήμέρες έπερατώθη το έργον της διευθετήσεως των ύδάτων του ύδραγωγείου μας, του όποιου ή δα-

πάνη άνήλθεν εις το ποσόν των 24.000 δρχ.

'Η δαπάνη αυτή είναι δωρεά των συμπατριωτών μας κ.κ. Κων/νου Μανδραβέλη και Δημητρίου Γκαμπέτα εκ Λαρίσης, τούς όποιους εύχαριστούμε θερμώς, εύχόμενοι όπως ή πράξις των γίνη παράδειγμα προς μίμησην και από άλλους πατριώτες μας.

Μετά τιμής
Ο Πρόεδρος της Κοινότητος
ΖΗΣΗΣ ΝΙΚΖΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΙΝΑΣ

Τά ήθη και έθιμα που έπικρατούν τώρα στην Σαμαρίνα, στα άρραθωνιάσματα, στους γάμους, στους χορούς και στις ένδυμασίες, δεν έχουν την παλιά αίγλη και το κάλλος. Διότι έχουν με την πάροδο του χρόνου παραμεληθῇ και έχουν ξεχασθῇ. Καθώς και πολλοί χοροί έχουν χάσει την τοπική παράδοση, π.χ. ό χορός της γονιμότητας που χορεύονταν στο πανηγύρι της Μικρής Παναγίας στις 7 Σεπτεμβρίου. Στον χορό αυτό χορεύαν τα νέα ζευγάρια που είχαν παντρευτῇ πρόσφατα, το δεκαπενταύγουστο. Τα πρωτεία τῶν είχαν οι κάτοικοι που ζούσαν από την γεωργία. Οι βλάχοι γεωργοί έφερναν στο πανηγύρι και από λίγα δεμάτια σταριού, συμβολικά και έστρωναν στην αλή της εκκλησίας ένα μικρό άλωνι.

Στό τέλος της λειτουργίας το εύλογός ό παππᾱς για να είναι ό σόγος γόνιμος και να αποδώσῃ πλούσια στην νέα σπορά. Παράλληλα έβαζαν τα νέα ζευγάρια και χορεύαν πάνω στα στάχια ένα χορό ζευγαρωτό που το έλεγαν «τῶ άηδόνι». Από το τριμμένο σιτάρι έπαιρναν οι γεωργοί λίγο και το έβριχναν στα άμπάρια για να είναι καρποφόρα ή χρονιά. 'Επαιρναν από το τριμμένο σιτάρι και οι κτηνοτρόφοι και το έδιναν στο θιό τους και έλεγαν: τ'Οπως τα νέα ζευγάρια που τρίζαν

τά στάχια έχουν έρωτικό οίστρο και όργασμό για τεκνοποίηση, έτσι και τα κοπάδια των νά έχουν την αυτή περίπτωση και να γεννήσουν γρήγορα».

'Αλλος χορός που έχει ξεχασθῇ είναι ό χορός της «Παπαρούνας». Τόν χορεύαν τα κορίτσια της πλούσιας κοινωνίας. Φορούσαν ειδικές χρυσοκέντητες στολές που τις έλεγαν «'Ασσάνες», δηλ. βασιλοπούλες του τόπου. 'Η συνήθεια αυτή χάθηκε, καθώς και τα ήθηματα του χορού. Μά το τραγούδι σώθηκε. Το τραγουδούσαν οι γιαγίες και τῶ χορεύαν τα έγγονάκια των. 'Εχει ως έξης:

— Τζιόκ άρίνιλε και παπαρούνιλε.

— Τζιόκ συ άνσάρου κα έστολοι του κουτάρου, που σημαίνει:

— Χορεύουν οι βλαχούλες σαν παπαρούνες.

— Χορεύουν και πηδάνε σαν κασιόκια.

'Αλλος ξεχασμένος χορός είναι ό χορός του φεγγαριού. Τόν χορεύουν στους γάμους τα άνύπαντρα κορίτσια και άγόρια ως και τα μπρατίμια.

'Υποχρεώνουν την νύφη και το γαμπρό να φέγγουν με λάμπες ή δαδιά, ενώ οι νέοι τραγουδούσαν και έχορεύαν το παρὰ κάτω τραγούδι:

— 'Ω λιὰ βιάστε σαρμανιάτε χι
ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις την 3ην σελ.

Το Χρονογράφημά μας

ΨΗΛΑ ΣΤΟΝ ΚΟΖΙΑΚΑ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Διακοπές στην Κόρη

Του ΓΙΑΝΝΗ ΣΜΟΛΙΚΑ

Ρηλαέ. 'Αλλη μια λέει, πολιτογραφήθηκε στην γλώσσα μας. Και πιπιλίζεται απ' όλους μας «σαν καραμέλλα».

Σαν να μην έφτανε ή παλιότερη ξένη το — ρεπό — που και οι δύο σημαίνουν άνάπαυσι. Μά κι' αυτήν την ώνόμασαν — Διακοπές — οι σύγχρονοι. Και σαν να μη βολεύονται προτιμούν το — ρηλαέ. — 'Ισως αυτό να σημαίνει Εάπα κι' απόλυτο καθισιά.

Πιο παραστατικά το λέει, με την άπλη και ζωντανή του γλώσσα, ό λαουτζίκος μας. (Μάμ και νάνι).

Κι' άς έλεγαν οι αρχαίοι... ήμῶν πρόγονοι, το περίφημο «φείδου χρόνου».

Με την άκαιρία λοιπόν, της «'Υπερμάχου Στρατηγού» της μεγάλης μας προστάτριας Παναγίας, που γιορτάσθηκε με θαύτατο σεβασμό και πανηγυρίστηκε ή μεγάλη της χάρι, σ' όλη τη χώρα, δεν έμεινε ρωμής, που δεν ξεπρότις αφήνοντας το στέκι του, έστω και λίγες μέρες.

Το ρεκόρ της φευγάλης άνηκε ασφαλώς στους Τρικαλινούς, που τὰ κατάφεραν ν' άδειάσουν την πόλι φεύγοντας οι... δύο στους τρεις.

Παρασυρόμενος κι' έγώ απ' τη γενική έξοδο κι' έχονταε ανάγκη — όπως όλοι μας — για λίγη άνάπαυσι, άνέβηκαν στο πιο κοντινό βουνό, τον Κόζιακα, όπου έχτισαν ένα ταπεινό χω-

ριουδάκι, την ΚΟΡΗ, πριν από 85 χρόνια, οι συμπατριώτες μου Σαμαριναίοι, καταδιωκόμενοι άγρίως απ' τούς αίμοχαρείς Τουρκαλθανούς. Κι' αν δεν κατέφευγαν εκεί ψηλά 300 περίπου οικογένειες τότε θα είχαν πεθάνει απ' τη θερμιά έλνοουσία, που μάστιζε άνελέητα τότε, τη φλεγόμενη απ' τον καπνερό (λίθα) καρακαμπίλλα Θεόφωτχη ή Ψωροκώστανα τότες δεν ήλθε σὲ θέσι να τούς βοηθήσει σαν πρόσφυγες, που κυνηγήθηκαν απ' την τουρκοκρατούμενη Μακεδονία.

Μόνοι τους έκάμαν την αγορά κι' έχτισαν τα καλυθόσπιτά τους, έξ ιδίων.

'Αέιζει να διαβαστεί κι' απ' τούς αρμόδιους αυτή ή λεπτομέρεια.

Μά πιο πολύ αέιζει να τονισθῇ ή προσωπικότητα του έξαιρέτου γιατρού Δ. Οικονόμου, που δεν ήταν μόνον ένας άφιλοχρήματος, σαν τον Σβάιτσερ αλλά κι' ένας σπουδαίος άρχιπέκτων!!

Ηγέτης στην ένγκατάστασι. Παλιός πρόεδρος της Κόρης, εκλεγόμενος παμπηφεί επί εικοσασετίαν. Χάραξε μια δικαιοτάτη κατανομή. Τα δύο εύρύχωρα σιλόπεδα εκάτέρωθεν της κεντρικώτερης πεντάκρουνης Βρύσης, χορηγήθηκαν υπέρ του συνόλου των νεοχωριανών και με τα δικά τους χρήματα έγιναν δύο πέτρινα Μπακάλικά για να εί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις την 3ην σελ.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΣΑΜΑΡΙΝΑΙΟΙ ΓΡΑΦΟΥΝ:

Η ΑΓΑΠΗ ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΟΣΜΟ

Ένα πρωινό του 198... τόσο. Σηκώθηκα, πλύθηκα, φόρεσα το κορμί μου και πριν φύγω για την δουλειά μου άνοιξα την τηλεόραση. Λειτουργεί 24 ώρες το 24τετράωρο να ακούσω τις τελευταίες ειδήσεις, καθ' ότι άνθρωπος μη ενημερωμένος σήμερον ως κάθεται στο σπιτάκι του να ασχολείται με την μαγειρική.

Πάω, πάω! Από μικρός, πριν 20 χρόνια θυμάμαι, ότι 5 λεπτά το δελτίο ειδήσεων, 15' οι διαφημίσεις. Να και τώρα πάλι η τελευταία διαφημιστική σπονδία, κύριος σπασμός, εύπαροςίσσας, εμφανίζεται στο καντράν. Κάτι μου θυμίζει, κάποιον μου θυμίζει, δεν ξέρω ποιόν. «Κυρίες και κύριοι, αξιότιμοι κάτοικοι του πλανήτη γη, εύτυχε! Ακούστε κάτι που ασφαλώς σας ενδιαφέρει.

Έτεβη εις κυκλοφορίαν το νέο μας σούπερ - προϊόν αγαπές. Ένα κουταλάκι του γλυκού πρωί μεσημέρι, βράδυ, σας εγγυάται την δημιουργία αίσθημάτων αγάπης, προς όλους. Αγάπης κατάλευκης, αγνής, αμόλυντης, βιολογικής. Πολυτελής συσκευασία. Τιμή μόνον 40 δρχ.

Μπράβο σκέφτηκα, πρόοδο το γένος μας. Μά βέβαια ή είναι τεχνολογική ή εποχή μας ή όχι, αστεία πράγματα τώρα!

Τέλος πάντων, άκουσα και το δελτίο ειδήσεων. Κάτι για βαμβαρδισμούς έλεγε, κάτι για απαγωγές, για αεροπειρατείες. Δεν θαρίσσει είναι και έκλεισα την Τ.Β. Είναι οι πρώτες θιαίες αντιδράσεις του ανθρωπίνου οργανισμού στο αγαπές. Όπου νάναι θα στρώσουν. Στο άσυντο και ως ότου κατεβώ στο ισόγειο του ουρανοξύστου εις το όποιο μένω, συνήντησα τον κύριο του άπέναντι διαμερίσματος. Είχε ένα πρόσκληση και έλεγε για την γυναίκα του που τον ξύπνησε πρωί - πρωί να πάη πριν από την δουλειά του να της αλλάξει το ταψί της κουζίνας που της χάλασε. Και κεί που μιλούσε πέταγε και κάτι χαριτωμένες βρισιές δειγμα όσφαλώς της αγάπης που δημιουργήθηκε μέσα στα 20 χρόνια οικογενειακής συμβίωσης, ώστε δεν τόλμησα να του πω την γνώμη μου για το αγαπές.

Στο δρόμο, δεν έβρισκα, βλέπετε, ταξί και το μετρό ήταν γεμάτο, κάθε τόσο με πλησίαζαν διάφοροι νεαροί και νεαρές μου ζητούσαν την αγάπη μου και μου πρόσφεραν την δική τους, με λίγα λόγια μου ζητούσαν να μω στην όργάνωσή τους, όπου όλοι θα είμαστε αγαπημένοι και οργανωμένοι για να συντρίψουμε τους όπαδούς της άλλης οργάνωσης που έχει στέκι στον άμέσως παράλληλο δρόμο. Προς επιβεβαίωση δέ της ειλικρίνειας και της αγάπης που μου προσέφεραν μου έδωσαν κι ένα φυλλάδιο, όπου ανέπτυσαν τις θεωρίες τους μόνο 5 δρχ. Το πήρα γιατί είχε άρχισι να ψιλοβρέχει. Εξέρετε κάτι σταγόνες μαύρες από τα καυσάστρια, καθαρές νεράκι του Θεού δηλαδή και σκέφτηκα ότι θα κρατούσε για 5-10 λεπτά, ώπου να φτάσω στο γραφείο μου.

Για καλό και για κακό σκέφτηκα, άς πάρω ένα πακέτο χαρτομάνδηλα' δεν ξέρεις τί γίνεται. Πήγα στο περίπτερο και βρήκα τον περιπτερούχο να μονολογεί: «Θεϊε μου αγαπημένε μου θεϊε, ό Θεός να σ' έχη δεξιά του, θεϊε μου». «Τί συμβαίνει;» τον ρωτώ από ενδιαφέρον αλλά και περιέργεια μαζί. «Πέθανε ένας θεϊός μου» μου λέει. «Πολύ λυπάμαι» του λέω, «Ζωή σέ σένα». «Βρέ δεν περάζει που πέθανε». «Όχι τώρα. Ξέρεις, μου άφησε ένα διαμέρισμα. Τώρα θα μου πής έχει φόρο κληρονομιάς. Χαλάλι του. Και να φανταστής ότι είχα να τον δώ 10 χρόνια. Θεϊε μου αγαπημένε θεϊε μου...». Έφυγα χωρίς χαρτομάνδηλα, μετουσιωμένος, γιατί του εί-

χα πει Ζωή σέ σένα, αντί και στα δικά σου. Που ξέρεις, μπορεί να είχε και αυτός κανένα ανηψάκι, που έπρεπε να αισθανθώ κι' αυτός τέτοιο βαθύ αίσθημα αγάπης. Για να κόψω δρόμο περπατώ μέσα σ' ένα πάρκο. Έδώ κάνουν βόλτα πολλά ζευγάρια ανθρώπων κατά-καρδιοχτυπημένα από το θέλος του Θεού Έρωτα. Αδιαφορώντας για την ύγρασία ανταλλάσσουν λόγια τρυφερά σαν πουμπούκια λουλουδιού, αλλά κατά βάθος νομίζω ότι όλοι θα σκέπτονται την νύκτα που έρχεται. «Εί τώρα βέβαια, εκείνος ό τύπος με τα διπλά διοπτρικά γυαλιά που κρατάει περιπαθώς μπρος στην μύτη του το βιβλίο της Γεωμετρίας, δεν σκέπτεται το ίδιο, αυτό δά έλειπε. Ακούς εκεί γεωμετρική αγάπη.

Ταχύνω το βήμα μου γιατί παραάργησα αλλά ξαφνικά σταματάω. Νοιώθω τα πόδια μου να τρικλίζουν, κάθομαι σ' ένα παγκάκι και κυττάζω άπέναντι. Κυττάζω, κυττάζω, κυττάζω. Τώρα πιά δεν μ' ένοχλεί άν χάσω την δουλειά μου. Μου φαίνεται ότι βρήκα την αληθινότερη αγάπη του σύγχρονου κόσμου.

Ένα παιδάκι και το σκυλάκι του παίζουν πάνω στο γκαζόν. ΓΙΩΡΓΟΣ ΙΩ. ΚΟΝΤΟΚΙΑΝΝΗΣ

ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΜΕΤΣΟΒΟΥ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 146

Αθήναι 1 Όκτωβρίου 1976

Προς
Άπαντα τα μέλη του Συλλόγου

Αγαπητοί συμπατριώται,

Συμφώνως τῷ άρθρῳ 17 τοῦ ἐν ἰσχύϊ καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου ὡς προσκαλοῦμεν εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 21ην Νοεμβρίου ἐ.ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην Π.Μ. εἰς τὴν αἰθούσαν τῆς Πανεπιστημιακῆς Συνομοσπονδίας Ἑλλάδος ὁδὸς Κλεισθέους 15, 7ος ὄροφος.

Τὰ θέματα τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως θὰ εἶναι:

- Λογοδοσία ἐπὶ τῶν πεπραγμένων καὶ ἀπαλλαγὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ πάσης εὐθύνης.
- Ἐκθεσις ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.
- Ἐγκρίσις προϋπολογισμοῦ.
- Ἐκλογὴ τριμελοῦς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.
- Ἐκλογὴ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
- Ἐκλογὴ τριμελοῦς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ἀπαρτίας ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ συνέλθῃ τὴν ἐπομένην Κυριακὴν, 28ην Νοεμβρίου ἐ.ἔ. εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον μετὰ τὰ αὐτὰ θέματα.

Οἱ ἐπιθυμῶντες νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὸν Σύλλογον ὡς Σύμβουλοι δέον ὅπως ὑποβάλλουν ἔγγραφον αἰτησίαν μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ἐ.ἔ. καὶ ὥρας 20ῆς εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου, ἐκάστην Τετάρτην καὶ Σάββατον ἀπὸ 18ης μέχρι 20ῆς ὥρας.

Με Πατριωτικὸς χαιρετισμὸς
Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΕΚΑΡΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΔΙΩΤΗΣ

ΔΗΜ. Γ. ΓΙΩΤΣΑΣ, Δικηγόρος, Ζήνωνος 4α, 7ος ὄροφος. Τηλ. 537.559, ΑΘΗΝΑΙ.

Δρ ΝΙΚΟΣ Γ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ, Ἱατρός Παθολόγος, Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Μοδένης Ἰταλίας καὶ Ἀθηνῶν. Ἱατρεῖον: Ἀθανασίου Διάκου 5. Τηλ. 223.790, τηλ. οἰκίας 223.211, ΛΑΡΙΣΑ.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ Ι. ΣΤΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γεν. Ἀρχ)τρος ἐ.ά. χειρουργός - ὁδοντίατρος, ὁδὸς Τσιμισκή 51, Θεσσαλονίκη, τηλ. 277.343.

ΜΙΧ. Ν. ΧΕΛΙΔΟΝΗΣ, Δικηγόρος, ὁδὸς Βασ. Σοφίας 3, τηλ. 22.830, ΛΑΡΙΣΑ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΗΡ. ΧΩΤΟΥ

ΕΙΔΙΚΗ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

τ. Ἑσωτερικὴ Βοηθὸς Κλινικῆς «ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ»
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Δέχεται εἰς τὸ Ἱατρεῖον τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ΑΡΤΗΣ 3 (ἀνὰ τὴν Καταστήματος κ. Γ. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ), ΚΑΣΤΟΡΙΑ.
ΤΗΛ. 27.818 καὶ ΑΡΓΟΣ ΟΡΕΣΤΙΚΟ 42.440

ΑΧΙΛΛΕΑΣ Σ. ΤΣΕΡΑΝΙΔΗΣ

Πολιτικός Μηχανικός

Λ. Ἰασηνίδου 27 - Τηλ. 235.392
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΠΕΤΥΧΑΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Παρά τὸ γεγονός ὅτι, κατὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος, ἐμειώθη σημαντικὰ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων εἰς τὰ Α.Ε.Ι., ἐν τούτοις ἀρκετοὶ ὑποψήφιοι Σαμαριναῖοι ἐπέτυχον εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις. Τοὺς συγχαίρουμε καὶ τοὺς εὐχόμεθα καλὴν πρόοδον. Μεταξὺ ἄλλων ἐπιτυχόντες εἶναι, καὶ οἱ κάτωθι ἐκ Τρικάλων:

- 1) Κουάντας Δημήτριος τοῦ Ἐλευθερίου εἰς Οἰκονομικὸν Τμῆμα Νομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.
- 2) Μπραζιτίκος Ν. εἰς τὸ Φυσικὸν Τμῆμα Ἀθηνῶν.
- 3) Κοκότη Εὐαγγελία τοῦ Ν. εἰς Μαθηματικὸν Τμῆμα Ἀθηνῶν.
- 4) Μπετχαβάς Ἰωάννης εἰς Ἀνωτ. Βιομ. Πειραιῶς.
- 5) Καλαμπογκίνη Βαρβ. εἰς Νομικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ νέος ἐκκλησιασμός τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου μας θὰ γίνῃ τὴν Κυριακὴν 28 Νοεμβρίου 1976 στὸν ἱερὸ ναὸ τῆς Ἁγίας Ζώνης Κυψέλης.

Κοινωνικά

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Στὸν ἀγαπητὸ μας Γραμματέα τοῦ Συνδέσμου Σαμαριναίων Τιρνάβου κ. Στέλιον Τουρβάτσιον, ποὺ ἔδωσε ἀμοibaίαν ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ τὴν χαριτωμένην δ. Μαρίναν Καζάνα ἐκ Λαρίσης, εὐχόμεθα γρήγορα καὶ καλὰ στέφανα.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου Σαμαριναίων Τιρνάβου.
— Ἡ Δ)νις Ξένη Δημ. Κοντογιάννη ἐκ Τιρνάβου καὶ ὁ κ. Τάκης Μπαλοδήμος, ἱατρός ἐκ Τρικάλων, ἀντήλλαξαν τὴν 16ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. δακτυλίου ἀρραβῶνας. Ἡ οἰκογένεια κ. Γιάννη Κοντογιάννη τοὺς συγχαίρει καὶ τοὺς εὐχεταί «καλὰ στέφανα».

— Ὁ κ. Στέλιος Τουρβάτσιος, δικηγόρος ἐκ Τιρνάβου καὶ ἡ δ. Μαρίνα Καζάνα ἐκ Λαρίσης, ἡραβωνίσθησαν.

ΓΑΜΟΙ

Εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Ἐπισκέψεως Τρικκάλων, ἐτελέσθησαν τὴν 24.10.76 οἱ γάμοι τοῦ

κ. Εὐαγγέλου Φάλλα, μετὰ τῆς δ. Μαρίας Ἀσημάκη.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὴν ἀνεψιάν μου Μηλίτσαν Χρ. Κίτσιου ποὺ ἔλαβε τὸ πτυχίον τῆς Γερμανικῆς Φιλολογίας Θεσσαλονίκης, συγχαίρομεν θερμῶς.

Οἶκοι. Γεωργ. Καρατάσιου — Τὸν ἐπιτυχόντα εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν — Οἰκονομικὸν Τμῆμα — ἀνεψιὸν μας Δημήτριον Ἐλ. Κουάντα, συγχαίρομεν θερμῶς καὶ τοὺς εὐχόμεθα καλὴν πρόοδον.

Οἶκοι. Κων)νου Κούτα, Γεωργίου Καρατάσιου.

ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ

Εἰς σεμνὴν τελετὴν εἰς τὸ Δημαρχεῖον Ἀθηνῶν, ὁ Δήμαρχος ἀπένευμεν εἰς τὴν μαθήτριαν Ἀγγελικὴν Ἰω. Κοντογιάννη χρυσοῦν βραβεῖον ἀριστείας μετὰ σχετικοῦ διπλώματος.

Θερμῶς συγχαίρομεν. Οἶκοι. Γ. Καρατάσιου

ΚΑΠΕΤΑΝ ΝΤΑΒΕΛΗΣ ΚΑΙ ΝΙΤΖΗΠ ΜΠΕΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 3ης σελ.
θεσία «λιβάδια», μιὰ ἐντελὴς ἐπιπεδὴ ἑδαφικὴ ἐπιφάνεια. Κι' ἐκεῖ, οἱ σφαίρες τῶν ἀνδρῶν τοῦ Νταβέλη τοὺς θερίζουν.

Ὁ Νιτζήπ—μπέης, ταμπουρμένος καθὼς ἦταν στὴν ἀρχικὴ του θέσι, μόλις δέχθηκε τὰ πρῶτα πυρὰ ἀπὸ τὰ νῶτα του, ἔτρεξε καὶ αὐτὸς στὰ «λιβάδια» πληγωμένος, κατευθυνόμενος πρὸς δυσμὰς μετὰ τὴν ἐλπίδα νὰ βρῇ κάποια διέξοδο. Δὲν πρόλαβε ὅμως ν' ἀπομακρυνθῇ ἔπεισε καὶ ἐκεῖνος νεκρός. Ἀπὸ τοὺς 80 ἀνδρες τοῦ ἀποσπάσματος του, οἱ 10 μόνον κατόρθωσαν νὰ διαφύγουν. Ἄλλοι 12 αἰχμαλωτίσθηκαν. Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἔπεσαν στὸ πεδίο τῆς μάχης. Στὴν ομάδα τοῦ Νταβέλη, ἀντίθετα, δὲν σημειώθηκε καμμιά ἀπώλεια οὔτε ἕνας τραυματισμός.

Ύστερα ἀπὸ τὴν νικηφόρο ἔκβασι τῆς συμπλοκῆς, οἱ ἀνδρες Νταβέλη κατέβηκαν στὴν πλατεία τῆς Φούρκας μετὰ τοὺς αἰχμαλώτους καὶ ἀρχισαν νὰ τραγουδοῦν καὶ νὰ χοροδοῦν. Προηγουμένως, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς μάχης, τοὺς χωρὶς εἶχε ἀδειάσει. Ὅλοι οἱ κάτοικοι ἔτρεξαν νὰ κρυφθοῦν στὰ δάση καὶ στὸ Μοναστήρι τῆς Παναγίας τῆς Κλαδομένης, γιατί ἡ περὶ τοὺς διαβεβαίωνε, ὅτι ἡ ὀργὴ τῶν Τουρκαλβανῶν θὰ ξεσποῦσε ἐπάνω τους.

Πανηγυρίζε ἀκόμα τὸ σῶμα τοῦ Νταβέλη, ὅταν ἕνα καινούργιο συνθηματικὸ σφύριγμα γέμισε μ' ἀνησυχία τὴν ἐνθουσιώδη ἀτμόσφαιρα, ἀναγγέλλοντας τὴν ἐμφάνισι ἑχθρικοῦ στρατεύματος. Ἦταν τὸ ἀπόσπασμα τοῦ Ζάλιο—μπέη, ποὺ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ Προφήτη Ἠλία πρὸς τὴν Φούρκα καὶ τὴν εἶχε πλησιάσει μάλιστα ἀρκετά.

Τί εἶχε συμβῇ ὅμως; Σύμφωνα μετὰ τὸ σχέδιον, ὁ Ζάλιος ἐπρεπε νὰ ἐπιτεθῇ μετὰ τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου καὶ νὰ κυκλώσῃ τὸν Νταβέλη. Τὸ πλᾶν ἦταν σχεδὸν σούρουπο. Γιατὶ ἀπογορεύσε τόσο;

Ἡ καθυστέρησι ἦταν ἀπρόβλεπτη. Τὸ ἀπόγευμα τῆς προηγουμένης ἡμέρας εἶχε ξεκινήσει πρᾶγματι, ἀποχωρίζοντας ἀπὸ τὸν Νιτζήπ, γιὰ τὸν Προφήτη Ἠλία πρὸς τὴν Φούρκα καὶ τὴν εἶχε πλησιάσει μάλιστα ἀρκετά.

Παῖδες θέλ' ν' ἀκούσῃ κλάματα, δάκρυα καὶ μοιρολόγια, ἅς δῶθῃ ἀπ' τὴν Ἀρβανιτιὰ ἀντίκρισῃ τὸ Μπροντάνι(4) ν' ἀκούσῃ δυὸ χανούμιοις, μὰνα καὶ θυγατέρα, πῶς κλαίει, πῶς μοιρολογοῦν, πῶς χύνουν μαύρα δάκρυα. Στὸ παραθύρι κάθονται, τίς στράτες ἀγναντεύουν.

— Διαβάτες ποὺ διαβαίνετε, στρατιῶτες ποὺ περνάτε, μὴν εἰδᾶτε τὸ μπέη μας, τὸ μπέη τὸν Νιτζήπ;

— Τὸν μπέη σας τὸν βάρσαν στῆς Φούρκας τὰ λιβάδια.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΚΡΗΣ

(1) Μπουρμπουτάκι εἶναι ἡ γένεια ἀποτελοῦσαν, ὡς γνωστὸν, ἐνδείξεις πένθους.

(2) Ἐννοεῖ τὸν καπετὰν Βαγγέλη Σπανό.

(3) Τὰ λερωμένα ρούχα καὶ τὰ

γένεια ἀποτελοῦσαν, ὡς γνωστὸν, ἐνδείξεις πένθους.

(4) Ὁ Νιτζήπ καὶ ὁ Ζάλιος καταγόταν ἀπὸ τὸ Μπροντάνι τῆς Ἑρσέας.